

at gjøre den Forandring, at det skulde være Kjøbenhavns Communalbestyrelse, der vedtog, og Justitsministeriet, der stadfæstede Regulativet, istedetfor at Justitsministeriet efter Forhandling med Kjøbenhavns Communalbestyrelse skulde fastsætte det, da tillod jeg mig allerede forrige Gang at gjøre opmærksom paa, at Ministeriet ogsaa havde omgaaedes med den Tanke, at det var rigtigst i Loven at fastsætte idetmindste Minimum af det, der skal forlanges ved Brandvæsenets Organisation baade med Hensyn til Personel og Materiel, men at man havde opgivet dette af Hensyn til, at man igjennem nærværende Bestemmelse i Lovudkastet vilde have — om jeg maa bruge dette Udtryk — mere Haand i Hænde med Communalbestyrelsen, hvis den imod al Formodning skulde vise sig utilbøielig til at foranstalte det Nødvendige tilveiebragt. Dette er Grunden dertil; men ligesom Kjøbenhavns Communalbestyrelse — og det har jeg tidligere tilladt mig at fremhæve — ikke har fundet sig foranlediget til i saa Henseende at foreslaae nogen Forandring i Lovforslaget, som det forelaa samme, saaledes skal jeg for mit Vedkommende ogsaa have den Tillid til Communalbestyrelsen at antage, at det Veto vil være tilstrækkeligt, som igjennem den Bestemmelse, der nu er foreslaaet, vil være til Ministeriets Raadighed. Jeg kan allsaa blot henstille dette Punkt, da det er et Spørgsmaal, som jeg ikke lægger synderlig Vægt paa. Men naar der igrigt er gjort opmærksom paa, at det synes rimeligt at følge de Bestemmelser, der gjælde om andre communale Regulativer og Vedtægter, saa maa det dog være mig tilladt at fremhæve den Omstændighed, at det dog er den mindste Deel af Udgifterne ved Brandvæsenet, som udredes gennem Communen. Det er ogsaa Hensynet til det væsentlige Tilskud, som er givet igjennem Brandforsikringen, som staaer under Justitsministeriets særegne Bestyrelse, og at det ikke er Communen, der giver Penge til, som synes noget at kunne motivere, at vedkommende Regjeringsautoriteter skulde have større Indflydelse paa de Forandringer, der bleve foretagne gennem Regulativet. Dette Spørgsmaal skal jeg imidlertid henstille i Tillid til, at Kjøbenhavns Communalbestyrelse ikke vil svække den Tillid,

som jeg nærer til den. — Endringsforslaget under Nr. 3 er en Redactionsforandring, som jeg maa erkende for at være en Forbedring i Lovforslagets Affattelse. Det Samme gjælder om Endringsforslaget under Nr. 4, og heller ikke finder jeg Noget at bemærke med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 5. — Naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne gjorde opmærksom paa, at der i § 15 staaer, at en Eier eller anden Vedkommende kan friggjøre sig for alt Ansvar for Reenholdelsen og Vedligeholdelsen af Røgledninger og samtlige Raskelovne og Raminer, naar han har overdraget Reenholdelsen til Districtets Skorstensfeiermester, saa har jeg dog nogen Tvivl om, at det ligefrem er ved en Incurie, at dette Ord „Vedligeholdelse“ er kommet ind. Jeg vil indrømme, at denne Bestemmelse kan misforstaaes, som om dette Udtryk ogsaa kunde have den Betydning, at Eieren eller den Vedkommende derved tillige frier sig for det Ansvar, der kan paalægges ham for, at Ledningen ikke er i den behøvrige Orden. Der kan ikke være Spørgsmaal om, hvem der skal bære Belastningen ved Vedligeholdelsen, men derimod om, hvem der skal bære Ansvaret for Vedligeholdelsen, og det er jo naturligt, at Skorstensfeieren, som paaseer Reenligholdelsen, ogsaa har det Ansvar, at han skal gjøre Eieren eller Vedkommende opmærksom paa, naar der er Drøft eller Bræk ved Ledningen, hvilket ingen Anden kan overbevise sig om. Jeg troer, at Bestemmelsen kan have denne Betydning, men igrigt erkender jeg, at den kan misforstaaes. Den ærede Ordfører gjorde igrigt opmærksom paa, at den er kommen ind ved Commissionens Forslag, og jeg troer ikke, at det er steet ved en Incurie; men det er jo et Punkt, som vil blive taget under Overveelse inden tredie Behandling, og den ærede Ordfører vil da kunne udtale sig derom. — Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 7 maa jeg tilstaae, at jeg deler den ærede Ordførers Mening om det Vægt i Bestemmelsen af „daglig Næringsbrug.“ Dette Udtryk er saa vagt, at det er umuligt at forstaae, og at det snarere gjør det endnu mere usikkert, hvad der menes med Lovens Bestemmelse, end naar man lader det staae uforandret. Jeg troer ikke, at det vil